

చతురమతి విమల

రచయిత్రీ :

'కుమారి దేవి'

○

విమల రూపసి చక్కని చుక్క విశేషించి వీద్యావతి, కాని ఆమె రూపలావణ్యాలకులేగిన భర్త లభింపలేదు. కాకిముక్కుకి దొండపండు లావుంది వారి దాంపత్యం, ఆమె భర్త ఒక మిలటరీ ఉద్యోగి, యుద్ధం రాగానే అతడు యుద్ధానికి వెళ్లాడు. భార్యను తనకుటుంబ మిత్రులలో ఒకనికి వప్పగించి వెళ్ళాడు. ఆ మిత్రు వయోవృద్ధు. కాగా ఆమె యోగక్షేమాలు నిరాఘాటంగా కనుక్కోగలడని విమల భర్త తలచాడు. కాని స్త్రీ స్పృహదయను ఘాతమని దాని సుర్మములు కనిపెట్టడం బ్రహ్మకుకూడా శక్యంకాదని ఎలా అనుకుంటాడు!

ఇంటు భర్త లేకపోవడం పని పాటలు లేకపోవడం చేత పగలంతా ఆమెకు ఏమాత్రం నొవక మేడమీద గదిలో కిటికీనద్ద కర్ర, వేసుకొని కూచుని విధినివచ్చి పోయేవారినను చూస్తూ వుండేది.

అది వున్నమిసాటి రాత్రిను

మారు ఎనిమిదిగంట లవుతుంది. ఆమె భోజనంచేసి డాబామీద తచ్చాడుతోంది. ఆ రోజున మూర్తి అఫీసునుండి యింటికి వస్తున్నాడు.

మూర్తి ఇరువదివందల యువకుడు అన్యకాంతలను కన్నెత్తి చూచి ఎరుగడు కాని ప్రవరాక్షుడుకాడు. ఆమె డాబామీదనుంచి మూర్తిని చూచింది. అసలేకోతి అది కల్లుతాగినమీదట తేలుకుడి తే ఎలావుంటుందో ఆలా వుంది విమల హృదయం ఆరేయి. తారా మనోహరుడు విజృంభించాడేమో దానికి తోడు అతని మేనల్లుడుకూడా ఆమెను వేధింపసాగాడు. ఆమె హృదయంలో చూతినభావాలు రేకెత్తాయి ఆమె సౌశీల్యము పటాపంచల ముంది. ఆ రాత్రి ఆమెకు నిద్రపట్టలేదు. మూర్తి ఎట్లు తినగావలెల్లరిచికుక్కలకావన్నదే ఆమెది జ్ఞాన

స్త్రీ బుద్ధి ప్రశయాంతకః అన్నారు పెద్దలు పూరికినే అన్నారా?

కుశాగ్రబుద్ధి ఒక పన్నుగడపన్ని నది, మూర్తిని ఆకర్షించడమే ఆమె నిశ్చయం, కాని అది బ్రహ్మ రహస్యంగా వుండాలి.

ఆ మరునాడు జగ్గరాజు విమల యోగక్షేమం కనుగోడానికి వచ్చాడు. ఆమె అతనిచేతనే అతడు అనుమానం పడకుండా తన ప్రీయుని యింటికి తెప్పించుకోడానికి పన్నాగం పన్నింది.

జగ్గరాజు మామూలుగా 'ఏమమ్మా విమలా! ఊమంగా వుంటున్నావా! వేయి, నీ యోగక్షేమం తరచు తెలియజేయమని నా పేర ఒక బాబుకూడా వ్రాసాడు' అన్నాడు. ఊమాని కేమిలెండి ఏదో రోజులు గడిచిపోతున్నాయిగా... ఏమమ్మా అంత విరక్తిగా వుండటానికి కారణం? ఏమి చెప్పను 'బాబుగారూ! ఈజన్మకి ఊమమెక్కడ తండ్రివంటివారు గనక చెప్పుకున్నాను మరి ఎవరికేనా తెలిస్తే ఆ ప్రశిష్టకూడనూ, ఆశేషమృగారి కుమారుడుట మూర్తి! ఆ! ఆ! వాడ! కృష్ణమూర్తివాడు? నిన్ను రాత్రి వెన్నెలగా వుంది కదా అని మేడమీద తిరుగుతూవుంటే అదే పనిగా వన గుమ్ముముము, గుతచ్చాడట, కిటికీ నుంచి నోపలకి తొంగిచూడాలి. ఇదిలేనిచోడం నకిలీ చడం మొదలగు ఆ శిశువుల చేనాడు ఇట్లో ఎవరూ లేకపోవడం నేమి వంటరిగావుండడం నాకు చాలా భయమేసందండి బాబు

గారూ' అంటూ బుడబుడ దుఃఖాలు తీయడం ప్రారంభించింది చీర చెరగునో కండ్లు తుడుచుకుంటున్నట్టు నటించింది. అ సమయంలో ఆమె వళ్ళు గగుర్పొడిచింది మోవి వడకసాగింది. మాటలు తబ్బివై నాయి. ఆమూర్తి ఆల్లాటివాడు కాడమ్మ, నిజంగా మూర్తీని మీరు సరిగా చూసారా!

'నిజంగా మూర్తీనండి నాకండ్లారా చూసాను,' అంది విమల.

అడది బొంకితే గోడకట్టినట్టు వుండి అన్నారు పెద్దలు.

ఆరోజు సాయంకాలం జగ్గరాజు క్లబ్బుకి వెళ్ళాడు. మూర్తి చదరంగం ఆడుకుంటూ వున్నాడు జగ్గరాజును చూడగానే చివాలను లేచి ఒక నమస్కారబాణం వేసి ఏంతాతగా రీవేళ యిలా దయచేసారు అంటూ దగ్గిరికి విచ్చాడు. మూర్తిని జగ్గరాజు ఆపాదమస్తకము ఒక్కసారి తీవ్రంగా చూచాడు. ఆచూపులకు తట్టుకోలేక మూర్తి తలవంచుకున్నాడు. ఏనోపిడుగు మీచపడనున్నదని గ్రహించాడు తాతిగారివైఖరి చూసి కాని ఆపిడుగేమిటో తెలుసుకోడానికి తహతహ పడసాగింది అతని లేత హృదయం.

మూర్తి రూపవంతుడేకాక గుణవంతుడు కూడాను స్త్రీలు అతని సౌందర్యానికి మోహితులు అవడంలో ఆశ్చర్యంలేదు జగ్గరాజుకి వినులమీద అభిమానం అమి

పల్లె పదాలు

౧ (దంపుళ్ల పాటలు)

- ౧ నీలగిరి చెరువులో | పాలగిరిపిట్ట నిల్వన్న యిగిరితే | నీయాటలేలకి ఆన్నయ్య వొడమీద|ఆజేటబ్బాయి! మీయమ్మ గర్భిణి | నీయాటలేలకి
- ౨ రోకలిచిన్నాది | రోలుచిన్నాది నాతోటి పోతేయం | నాతిచిన్నాది విత్తనాలగంప | నెత్తినెట్టుకొని విచారపడ్డాడె | విష్ణుకాంతుండు
- ౩ వేరులేని వృక్షాలు | పెద్ద వెలగళ్లు కారుగోగుల సరస | కదలె బాపన్న తుంగభద్రలు కదలు | కులశమ్మ కదలు వనరాళి తుంగభద్ర | వనమంత కదలు
- ౪ కాటుక చుక్కబొట్టు | కడిగినాపోదు నొప్పవ్రాసిన వ్రాలు | కుడిచినా పోదు అడ్డచెరుగులు పెట్టి | అద్దినాబోదు పైట వెంగుబెట్టి | పులిమినాబోదు.

౨ (రాట్నము పాటలు)

అడచందములేని | అడకూతురుకు అందమేరుపరచు | ఆ ప్రత్తి చెట్టు పాడిపంటలున్న | బంగారమిచ్చు పయిడి ప్రత్తిని పెంచ | బంగారునిధులె పాలు పెరుగులన్ని | పాపలకొలక ప్రత్తి నూలు దీయ | పాత్రలకొలక కవ్వమాడిన ఇల్లు | కడురు ద్రప్పినవోటు మగ్గముగల యూరు | మహలక్ష్మి యగు రాటంబు చిన్నాది | కరురు చిన్నాది సరసనా వడికేటి | సకీయ చిన్నాది సకీయ కట్టినచీర | సరిగంచు రవిక మోనపాలద్దలము | ముచ్చటచూడు రాటాల మోతమ్మ | రవ్వలమోత కనకగిరి గొల్లారి | కవ్వాలమోత.

— నే దు నూ రి గం గా ధ రం

తం. కాగా ఆమె శీలమును అతడు శంకింప సాహసించలేదు. అందుచేత మూర్తి ఏదో చిలిపిచేష్టలు చేసి వుంటాడని మందలించాలని అనుకున్నాడు.

ఈ ఆలోచనలన్నీ ఊణంలో తాతగారి బుర్రలో గిర్రున తిరిగి పోయాయి.

'దయచేయండి అలాగే నిలబడి పోయారే' అన్నాడు మూర్తి.

ఏమీలేదు అబ్బాయి. నిన్ను చూస్తే జాలివేస్తోంది అందుచేత ఏనో ఆలోచనలో మునిగిపోయి నిలబడిపోయాను అన్నాడు

'నేనేం చేసానండి అన్నాడు' మూర్తి అమాయకంగా.

నాదగ్గర ఎందుకు దాస్తావు అంతా తెలిసిపోయిందిలే. నిన్న రాత్రి విమలయింటిముందు కాలు గాలిన పిల్లిలా తాల్లాడావుటకదూ!

అశోకా ఆమ్లా హార్ ఆయిల్

(ఇతర దేశములలో కూడా విరివిగా ఉపయోగింపబడుచున్నది)

ఆమెయొక్క కేశసౌభాగ్యమును, నీలకుంఠలములను చూడుడు! యెంత మనోహరము! ఆరోగ్యమైన నీలకుంఠలములు, ప్రేమలకు ఆకర్షణీయమైన సౌందర్యమును కలిగించును.

ఆ కేశ సంపదను ఆమెకు అశోకా ఆమ్లా హేరాయిల్ ప్రసాదించినదే. మీరేల పొందకూడదు? ఇయ్యది - చననూ లికలు : అమలక, భృంగ, బ్రహ్మీ - యత్యాది ఉపాధ్యక్ష వనస్పతులకలను, కట్టివేరు, కేళిక, చందన, గులాలి మొదలగు సుగంధద్రవ్యములతోను, సక్రమముగా తయారై నది. కాన యిది కేశోజములను పోషించుటయందును, మెదడునకు చిల్లదనము, కాంతి నిచ్చుటయందును మాత్రమేకాక మనోహరమగు పరిమళమును గలది. ఒక పర్యాయము ఉపయోగించి చూడుడు, నకలు రకములు కొని మోసపోవద్దు.

వెల పెద్దబుడ్డి 1—2—0

చిన్నబుడ్డి 0—12—0

తాత్కాలిక చిరునామా : విజయా కెమికల్సు, రామావిలాస్, పెద్దవీధి, తిరువణ్ణామలై.

మూర్తికి నవ్వొచ్చింది, దానిని అణచుకుంటూ 'విమల ఎవరండీ!' అన్నాడు. మీకీవిషయం ఎవరు చెప్పారండి విమల ఎవరో తెలియనే తెలియదా దొంగ మాటలూ నీవూను మన వీధిలో వున్న నరసరాజు గారి కోడలు మన వేణుగోపాలరావు భార్య. ఈమధ్యనే కాపరానికి వచ్చింది. వేణు ఈమధ్యనే గాకింగ్సు కమీషను తీసుకొని యుద్ధం లోకి వెళ్ళాడు. తెలియదూ? ఆమె చెప్పింది అన్నాడు జగ్గరాజు.

ఆమెను నేను ఎప్పుడు చూడనైనా చూడలేదే అన్నాడు మూ

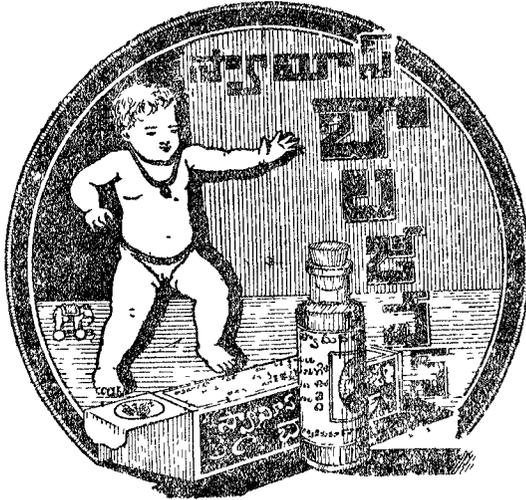
ర్తి. పూర్వం చూసినా చూడకపోయినా ఇక ఎప్పుడు అటు పోనని ఆయింటివైపు చూడనని వట్టు పెట్టుకోమని బలవంతం చేసాడు జగ్గరాజు మూర్తిని. అతనిమీద వుండే ఆదరాభిమానాలవల్ల మూర్తి అటువైపు చూడనని అతనికి వాగ్దానం చేసాడు. సంతృప్త హృదయంతో జగ్గరాజు నభవిడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

౨

వనిత ఎదుగుపడేవరకే మగవారి బింకాలు. జగ్గరాజు వెళ్ళిపోయినప్పటి

నుంచి మూర్తి హృదయంలో రైల్లు పరుగెత్తాయి. ఎప్పుడు వనితా జన వ్యాసంగములేని మూర్తికి విమలను చూడాలన్న వాంఛ వుట్టింది.

నిర్బంధనవల్లనే ఏ ఉద్యమమైనా రేకెత్తుతుంది. అణిచిపెట్టిన కొద్దీ వత్తిడికీ! అధికమాతుంది కదా! తను చూడనిదే చూచాడని ఆమె ఎందుకు తనమీద చాడి చెప్పివుంటుందా అన్న ప్రశ్న మూర్తిని వేధించేసింది అతని తల తిరిగిపోయింది అనాటి సాయింకాలం ఆమెను తప్పకంజ చూడాలని ఉవ్వెప్పురాడు.

పసిబిడ్డల్ని
ఉల్లాసంతో
ఉరిస్తుంది
ఉగిస్తుంది
ఉరుకులెత్తిస్తుంది
మందాన్నివిడలిస్తుంది
మాటలాడిస్తుంది
ఆటలాడిస్తుంది
మంచిముత్యాల్ని
మరపించు
మంచిరూపం
ఇస్తుంది

అల్ఫిన్ కుమార్ ఫార్మసీ, నర్సాపురం.

చూడగానే ఏమోయి మూర్తి యిదేగాదు నీ పెద్దమనిషి తరహా! ఆవైపుకేపోసి నాదగ్గర వట్టుపెట్టుకొని వాళ్ళయింటిలోకి కూడా ప్రవేశించి ఈ జేబురుమాలి ఆమెకు బహుమానంగా యిచ్చావుట చాల్లేనీవ్యవహారం యింతతో కట్టిపెట్టకపోతే మర్యాద దక్కదని బెదిరించి వెళ్ళిపోయాడు కోపంగా రుమాలు మూర్తిముఖం మీద గిరవాటువేసి, మూర్తి ఆ రుమాలిని ఒక ప్రేమాను బంధం గా పరిగ్రహించి జేబులో పెట్టుకొన్నాడు.

మూర్తి విమల యింటిముందర

గా వెళ్లేటప్పుడల్లా ఆ జేబురుమాలిను ముద్దుపెట్టుకుంటూ నడిచేవాడు. ఒకసారి విమల చూచింది. ఆమెలో ఆవేదన అధికమైంది. తన హృదయం అతనికి తెలివితేనే కాని అతడు తన వలలో పడడని నిశ్చయించుకొని మరో ఎత్తు ఎత్తింది.

జగ్గరాజు ఆమెను చూచిపోతానికి వచ్చినప్పుడు బుడబుడ నుట్టిం తీస్తూ బాబూగారు! నిన్నరాత్రి ఏం జరిగిందనుకున్నారు అంది.

ఏంజరిగిందయ్యా చెప్పయ్యా చెప్పు ఇంకా అరాజకంరాలేదు పోలీసులతో చెప్పి వాడిపని పట్టి

స్తానుఅన్నాడు రాజు

“నిన్న రాత్రి సుమారు ఎనిమిది గంటలవేళ నేను తలుపులన్నీ వేసుకొని పడుకోడానికి మేడమీదకు ఎక్కాను నిద్రరాక పోతే కాసేపు చదువుకుందామని మనుచరిత్ర తీసి చదువుకుంటున్నాను వెనుకవెంపు తోటలో ఏదో చప్పుడియింది. ఏమిటో చూచామని కిటికీలుపులు తీసి చూస్తూ ఎవరువారిని అడలించితిని కదా నేను ‘విమలా’! వంటరిగా పున్నావని తోడుగా పుందామని వచ్చాను అంటూ ఆ బొగడిచెట్టు ఎక్కి- కిటికీదాకా వచ్చేసాడు కిటి

కీ వూచలుకూడా లేవు గోపలకు వచ్చేస్తాడేమోనన్న భయం వేసి దిగుతావా దిగవా అని గట్టిగా అరిచాను దానితో దిగిపోయాడు.' నాకు చాలా భయంగా వుంది బాబుగారు అని వగచింది

వెరితల్లీ! వూకుకోమ్మా వూకుకో, నేను వున్నానుకాదూ? అయినా మనయింటిచుట్టూ రెండునిలువుల ఎత్తున గోడలు వున్నాయికదా ఎల్లా దొడ్డిలో ప్రవేశించాడా తుంటరి అన్నాడు జగ్గరాజు మనయింటికి పడమరగావున్న యింటికి మద్యగోడ చాలా చిన్నది ఆయిల్లు పాడు పడి వుంది కదూ అందుచేత ఆయింట్లో నులభంగా ప్రవేశించి వచ్చివుంటాడని చెప్పింది. వెరి వెంకయ్య జగ్గరాజు యిదిఅంతా నిజమేననుకున్నాడు. దక్షిణ నాయకుడని పేరు గాంచిన శ్రీకృష్ణుడే స్త్రీహృదయం నారి కేళిపాకమంటే సామాన్యులకు కొరుకుపడుతుందా?

ఆ మరునాడు మూర్తిని కలసి కొని జగ్గరాజు విమల చెప్పినమాటలన్నీ చెప్పి ఈసారి నీవైవునకు వెళ్ళావని తెలిసిందంటే అరదండాలు వేయించేస్తానని ఝడిపించాడు. మూర్తి దాని అంతర్దర్శం గ్రహించి అనాటిరాత్రి పెందరాళే భోజనంకానిచ్చి వువ్వలరంగడలా తయారై విమల జగ్గరాజుతో చెప్పిపంపిన మార్గాన్ని అనుసరించి

విమల గృహంలో ప్రవేశించాడు. విమల మూర్తినిచూలేసరికి పరవశురాలై అతనిని తన బాహువులతో బంధించింది.

మూర్తినిపట్టి అరదండాలు వేయించాలని ఆరాత్రి గుడ్డుబడితి

చేతపట్టుకొని విమల యింటిముందు పారాతిరగడం ప్రారంభించాడు జగ్గరాజు. మొత్తంమీద ఆనాడు మూర్తి బంధింపబడ్డాడు. నాటి నుండి నేటివరకు అతనిమీద పిసూరీలేదు.

అమృత సూక్తులు

పాగడ్లకు ఉచ్చిపోయే కృష్ణ ఆశకు దాసుడౌట నిజము.

—Bishop wilson

* * *
నీ మెదడును చల్లగాను పాదములను పాడిగాను వుంచుకొనుట మంచిది. మహారాజశ్రీ రావు శ్రీవేంకట స్వేతచలపతి రంగారావు. (బాబ్బిలి మహారాజు.)

* * *
ఎవరిలోనైనా పోరాడతాను, నేను అన్నది లేదని బుకొయిస్తాను, మోసం చేస్తాను జయిస్తాను కాని నా పొట్టను మాత్రం జయించలేక పోతున్నా. ఎప్పుడుకావాలంటే ఆపవ్వడు ఎంత కావాలంటే అంత ఏంకావాలంటే అది దాని ముఖాన పడేసివా దానికి తృప్తిఅన్నది కనుపించదు. గౌరవ మర్యాదలతో దానికి పనిలేదు.

—Emerson

జీవితంలో నూతన పరిచయం కలగనిదినం వృధాఅని నాభావము.

—Dr. Johnson

* * *
అడదాని అందం, మగవాని చనుక్కైతి సరిగా వినియోగించకపోతే సాంతదారుకే ప్రమాదం తీసుకొస్తాయి.

—Chesterfield

* * *
ధనసూఅమిదం జగత్ అన్నారు పెద్దలు మానవునకు డబ్బు అనేది ఒక ప్రాణంవంటిది. అది ఆరోప్రాణం అంటే బాగుంటుంది. పంచప్రాణాలు పనిచేసివా డబ్బు అన్నది లేకపోతే మానవుడు జీవశ్చతనున్నమాటే డబ్బులేని వాని జీవితం రాణింపదు.

—W, Somerset Maughan

* * *
దుర్బలతే సౌందర్య పిపాశకులు.

—Milon